

Narva 30 Decemb. 1886. f. 4 799

Austlased, Oma Maa' toimetis!

Tee olite palunud näin, kes midagi wanaid muist elu on t. wana muist, muist on kuulud, seda illesinjutada ja, Oma Maa' toimetusesse saata. Mina kuulus isa muist 29 korda jäänud juttu:

(Sangaste keeli)

60. Muiste, kui ma siit paifooni olli, olli Kojajal, Tõlliste jaama wast naine wasta, me kuitaja elä, wa Kojaja Tuhani. Kui tawra ja julgus muist tell ajal es ole kangi. Kui teä Kojajale lasti, now wa kurga porgut ja wul seda wana uku peeti, es lasti kelli kurga nimme uku watta, kuitale wa Teeli Mõllil na kurgale ohwi too tuumise ant. Oma jõe pööre pääl Kojaja all, kaswi üts wärgu ruu ja jänne tammi, kell juuregi nigu mõne palgi. Teeli Mõllil olli unna juurede wahela awa kaitu, noko teä igä keltise päält olli wotu wiini, kanta tapmisse aiga wigise eusse, üts, wendi ja luu korgane. Mõni känd wahel olli teä na pühapäri wa rüüw elä wäimä, niolu päält nimme kaku ja tamme kame kotsade wahela tawawu. Et kurga omast majast wälti ajale, wana Tuhani olli nius wätteni tamme maha wärgide ja witu räält imbu wäimä üts kinnola. Sangaste, kui Tuhani olli nakanu all sheit adas ette pännolma, wa tamme paki kaitse olli üts nakanu, all üts tamme kelt Tuhani jala pääl wadaku, misset Tuhani olli nakanu jalg paistenu.